

Resolució 270/2024, de 29 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 203/2024

Administració reclamada: Agència de l'Habitatge de Catalunya

Informació reclamada: No és informació pública (que es faci un visat d'un contracte).

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: La sol·licitud de la persona reclamant no reuneix el requisit establert a l'article 2.b LTAIPBG per la informació pública, consistent bàsicament en estar en poder de l'Administració i, en conseqüència, no té empara en el dret d'accés a aquesta, tal com estableix l'article 18.1 LTAIPBG. Per tant, la Reclamació ha de ser inadmesa, en aplicació de l'article 33.2 RGAIP.

Paraules clau: Organismes públics. Agència de l'Habitatge de Catalunya. Reclamació contra silenci. Visat d'un contracte. No és informació pública. Inadmissió.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El dia 14 de febrer de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 148/2024, presentada per una persona interessada contra l'Agència de l'Habitatge de Catalunya (AHC), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 14 de novembre de 2023 la persona reclamant sol·licita a l'AHC el visat d'un contracte de compravenda d'habitatge de protecció oficial.
3. La Reclamació presentada el 31 de gener de 2024 indica que no s'ha rebut resposta de l'AHC, i detalla que el seu objecte consisteix en "Solicitud de visado del contrato de vivienda de protección oficial, entró a trámite en fecha 14/11/2023 y a fecha de hoy no tenemos respuesta".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que

l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Inadmissibilitat de la Reclamació

Aquesta Reclamació ha de ser inadmesa perquè el seu objecte no és l'accés a informació pública, sinó que es plantegen altres pretensions, de naturalesa diferent al dret d'accés a la informació.

Aquest procediment de garantia del dret d'accés a la informació pública només pot tenir per objecte la revisió de les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública, d'acord amb l'article 39.1 LTAPBG transcrit en el fonament jurídic anterior. Per tant, aquesta Comissió no es pot pronunciar respecte d'altres procediments administratius que no tinguin per objecte l'obtenció d'informació pública per part de la ciutadania. Aquestes consideracions són necessàries per aclarir que no és pertinent en aquest procediment cap al·legació relativa a la correcció dels procediments seguits per l'administració reclamada, i que aquesta Comissió no entrarà a valorar-los, perquè no disposa de cap competència revisora d'aquesta actuació.

Efectivament, la pretensió de la part reclamant consisteix en obtenir el visat d'un contracte de compravenda d'habitatge de protecció oficial. En conseqüència, la sol·licitud de la persona reclamant no reuneix el requisit establert per l'article 2.b LTAIPBG per la informació pública, tal com es configura en la normativa de transparència, consistent bàsicament en estar en poder de l'Administració. D'altra banda, en allò que pogués tenir de consulta jurídica, la sol·licitud també es podria trobar en un supòsit d'inadmissió previst expressament a l'article 29.2 LTAIPBG. En qualsevol cas, la pretensió de la persona reclamant, al no constituir informació pública, no te empara en el dret d'accés a aquesta, tal com estableix l'article 18.1 LTAIPBG, abans recollit.

D'acord amb les consideracions efectuades fins ara, la Reclamació ha de ser inadmesa, en aplicació de l'article 33.2 RGAIP, que estableix de manera expressa la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 29 de febrer de 2024, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 203/2024 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.
2. Disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.